

Το Ensemble Modern σε επιλεγμένη δισκογραφία

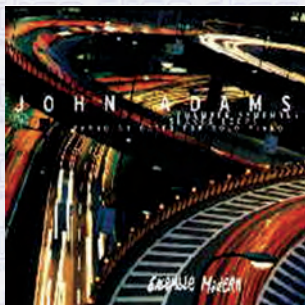

Με την αφορμή του αφιερώματός μας στο Ensemble Modern, παρουσιάζουμε μία ενδεικτική δισκογραφία του διάσημου συνόλου.

Η στήλη έχει φιλοξενήσει στο τεύχος 7, το δίσκο της σειράς "20-21" της Deutsche Grammophon με τα έργα του Harrison Birtwistle: "Theseus Game" και "Earth Dances" με διευθυντές τους Martyn Brabbins, Pierre - Andre Valade και Pierre Boulez. Στο τεύχος 17 επίσης, έχουμε παρουσιάσει εκτενώς το μοναδικό μέχρι στιγμής dvd, στο ενεργητικό του Ensemble Modern. Πρόκειται για τη παραγωγή της "Arthaus Music" με το έργο "Blood on the floor" του Mark-Antony Turnage.

Το Ensemble Modern έχει ηχογραφήσει πάνω από 40 τίτλους με ρεπερτόριο του 20ού και 21ου αιώνα. Οι περισσότερες παραγωγές του συνόλου έχουν γίνει κυρίως με τη συνεργασία της δισκογραφικής εταιρείας "Sony & RCA/BMG". Αρκετοί δίσκοι αποτελούν παραγωγές των δισκογραφικών εταιρειών "Deutsche Harmonia Mundi", "Mode Records", "Nimbus Records", "Winter & Winter", "Bridge", "ECM New Series", "Hanssler Classic", "EMI" και άλλων.

Η αναφορά σε όλους τους δίσκους δεν είναι εφικτή. Η παράθεση μερικών εξωφύλλων ίσως αποτελέσει ένα μικρό έναυσμα για την απόκτηση μερικών ακόμη δίσκων εκτός αυτών της ακόλουθης παρουσίασης.

BERTHOLD BRECHT - KURT WEILL Die Dreigroschenoper

Μια συμπαραγωγή της BMG Classics και του "Hessian Radio" της Φρανκφούρτης αποτελεί το δι-

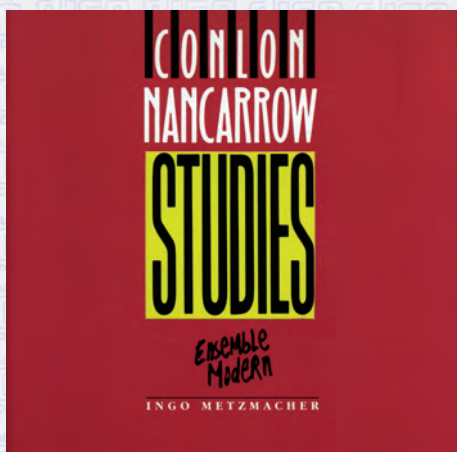
πλό άλμπουμ “Die Dreigroschenoper” ή “The Threepenny Opera”, έργο του Kurt Weill βασισμένο σε κείμενα του Bertold Brecht, το γνωστότερο ίσως έργο της συνεργασίας Weill - Brecht.

Για το έργο γίνεται αναφορά από τον Μηνά Αλεξιάδη στο ομότιτλο άρθρο του τεύχους αυτού. Τα μουσικά κείμενα που χρησιμοποιήθηκαν σ’ αυτή την ηχογράφιση είναι μια νέα κριτική έκδοση του έργου που επιμελήθηκε ο Edward Harsh.

Είναι πολύ σημαντικό από αυτό το βήμα να εξάρουμε την ερμηνεία των συντελεστών αναφέροντάς τους αναλυτικά. Τη διεύθυνση του συνόλου έχει ο μαέστρος HK Gruber ο οποίος ερμηνεύει παράλληλα και τον ρόλο του “Jonathan Jeremiah Peachum”. Τους πρωταγωνιστικούς ρόλους ερμηνεύουν αντίστοιχα: Max Raabe ως “Macheath”, Nina Hagen ως “Celia Peachum”, Sona Mac Donald ως “Polly Peachum”, Hannes Hellmann ως “Brown”, Winnie Bowe ως “Lucy” και Timma Brauer ως “Jenny”. Το σύνολο αποτελείται από τους Dietmar Wiesner - φλάουτο, Roland Diry - κλαρινέτο 1ο, Thorsten Johanns - κλαρινέτο 2ο και tenor σαξόφωνο, Wolfgang Stryi - alto σαξόφωνο, Noriko Shimada - φαγκότο, William Forman και Bruse Nockles - τρομπέτα, Uwe Dierksen - τρομπόνι, Rumi Ogawa Helferich και Rainer Romer - κρουστά, Hermann Kretzschmar - αρμόνιο, πιάνο τσελέστα, Jurgen Ruck - μπάτζο, κιθάρες, Helmut Huttner - μπαντονεόν, Eva Bocker - τσέλο, Thomas Fichter - κοντραμπάσο.

Για όσους ενδιαφέρονται για τα κείμενα του έργου, να επισημάνουμε ότι περιέχονται στο ένθετο του άλμπουμ.

CONLON NANCARROW – Studies

Συνεργασία επίσης της BMG Classics και του “Hessian Radio” της Φρανκφούρτης αποτελεί ο δίσκος “Studies” με έργα του Conlon Nancarrow.

Τη διεύθυνση του συνόλου έχει ο μαέστρος Ingo Metzmacher.

Τα έργα ερμηνεύονται από τους: Dietmar Wiesner - φλάουτο, Catherine Milliken - όμποε, Roland Diry και John

Corbett - κλαρινέτο, Wolfgang Stryi και Matthias Stich - μπάσο κλαρινέτο και σαξόφωνα, Noriko Shimada - φαγκότο, Franck Ollu - κόρνο, William Forman Thomaw Forstner και Klemens Kerkhoff - τρομπέτα, Uwe Dierksen - τρομπόνι και τσελέστα, Rumi Ogawa Helferich, Rainer Romer - κρουστά, Hermann Kretzschmar και Ueli Wiget - keyboards, Mathiaw Tacke και Thomas Hofer - βιολί, Paul de Clerck - βιόλα, Michael Stirling - τσέλο, Thomas Fichter - κοντραμπάσο.

Ο ακροατής του δίσκου αυτού μπορεί να αποκομίσει μια πλήρη άποψη για το συνθέτη, αφ’ ενός γιατί τα έργα του Conlon Nancarrow έχουν γραφτεί σε διαφορετικές περιόδους και καλύπτουν έτσι όλη τη συνθετική πορεία του συνθέτη, αφ’ ετέρου γιατί η ερμηνεία τους από το Ensemble Modern είναι η ιδανική.

STEVE REICH – Music for 18 musicians

Η BMG Classics και το “Hessian Radio” της Φρανκφούρτης συνεργάζονται στην παραγωγή του δίσκου με το έργο “Music for 18 Musicians” του Steve Reich.

Ερμηνεύεται από τους: Micaela Haslam, Ruth Holton και Olive Simpson - σοπράνο και Carol Canning - άλτο, τους κλαρινετίστες, Roland Diry και Wolfgang Stryi, τους πιανίστες Hermann Kretzschmar, Ueli Wiget, Daniel Krueker, Philipp Vandre, Kristi Becker και Benjamin Kobler, τους κρουστούς Bob Becker, Russ Hartenberger, Rumi Ogawa-Helferich, Rainer Romer, Pascal Pons, Yuko Suzuki και Boris Muller, το βιολονίστα Jagdish Mistry και την τσελίστα Eva Bocker. Τη διεύθυνση έχει ο Brandley Ludman.

Το προηχογραφημένο υλικό του έργου έχει επανεπεξεργαστεί από τον συνθέτη. Ο Steve Reich έχει παράλληλα αλλάξει σε ορισμένα σημεία τις υποδείξεις του για την εκτέλεση του έργου από τους ερμηνευτές. Η σύνθεση “Music for 18 Musicians” έχει ερμηνευθεί και ηχογραφηθεί από πολλά σύνολα.

Η συγκεκριμένη ηχογράφιση με την ερμηνεία του Ensemble Modern αφήνει το δικό της στίγμα. Αντικειμενικά

πρόκειται για μια άριστη παραγωγή και δίκαια έχει τιμηθεί με πέντε αστέρια από κριτικούς του διεθνούς τύπου.

Ensemble Modern plays Frank Zappa, Greggery Peccary & other Persuasions

Παραγωγή της BMG Classics αποτελεί επίσης ο τελευταίος δίσκος του αφιερώματός μας, με τίτλο “Ensemble Modern plays Frank Zappa, Greggery Peccary & other Persuasions”. Μια συλλογή από έργα του Frank Zappa ειδικά “φτιαγμένα” για το Ensemble Modern. Το σύνολο έχει στο ενεργητικό του άλλες δύο παραγωγές με μουσική του Frank Zappa.

Στην ηχογράφηση χρησιμοποιείται υλικό που έχει προέλθει από midi δεδομένα και παλαιότερα ηχογραφήματα επεξεργασμένα ως προς τα pitch, duration, timing.

Το Ensemble Modern αποτελούν οι σολίστ των προηγούμενων δίσκων της παρουσίασης με διευθυντή το Jonathan Stockhammer. Εκτός αυτών όμως, αναφέρουμε τον Omar Ebrahim ως Greggery Peccary και τον David Moss ως αφηγητή.

Είναι πολύ δύσκολο ένα σύνολο εξειδικευμένο σε ερμηνείες σύγχρονου ρεπερτορίου να παρουσιάζει έργα ενός συνθέτη με μια μουσική φυσιογνωμία όπως αυτή του Frank Zappa. Εξίσου πολύ δύσκολο είναι να προσαρμόζεις ένα rock - jazz υλικό με τέτοιο τρόπο, ώστε να ερμηνευτεί από σύνολο και όχι από jazz band ή rock group. Το συγκεκριμένο εγχείρημα όμως έχει πετύχει, σε τέτοιο επίπεδο που κατατάσσει το άλμπουμ σε μια από τις καλύτερες θέσεις των νέων κυκλοφοριών της διεθνούς δισκογραφίας. Χαρακτηρίζεται δε, με πέντε αστέρια από τους κριτικούς του διεθνούς τύπου, τόσο αυτών που εξειδικεύονται στην κριτική του rock όσο και αυτών του σύγχρονου ρεπερτορίου.